

Αγίου Αστερίου, Επισκόπου Αμασείας

Μόλις άκούσαμε τόν «υιόν τής βροντής», τόν Ίωάννη, ή μάλλον τόν Άγιο Πνεῦμα πού άπό άλιέα καί χειροτέχνη τόν έκαμε συγγραφέα καί κήρυκα Θείων όντως καί ύψηλών ύποθέσεων, νά μάς έκθέτει τόν θαῦμα τής σωματικής καί πνευματικής άναβλέψεως τοῦ έκ γενετής τυφλοῦ. Στο προηγούμενο κεφάλαιο άνέλυσε τήν πολλή καί έκτεταμένη διάλεξη τοῦ Κυρίου, μέ τήν όποία καθωδηγοῦσε τόν άπειθή καί δύστροπο έβραϊκό λαό στή θεογνωσία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υίου, άπομακρύνοντας τόν νοῦ τους άπό τήν έννοια τής μοναρχίας· τοὺς άνοιγε τήν πόρτα γιά νά περάσουν άπό τήν νομική παράδοση στή Χάρη, όδηγώντας τους όμαλά άπό τήν Παλαιά στήν Καινή Διαθήκη, όπως κάποτε άπό τήν έρημο πρὸς τήν πλούσια καί εύφορη γῆ.

Άλλά, άν καί φανέρωνε ποικιλοτρόπως καί τήν δική του προύπαρξη, ότι δηλαδή ύπάρχει προαιώνια καί βρίσκειται πάντοτε σέ συνάφεια μέ τόν Πατέρα, καί φώναζε μέ σαφήνεια στά ὦτα τών κωφών: «Πρὶν Άβραάμ γενέσθαι έγώ είμι», εκείνοι δέν άντιλήφθηκαν τή δύναμη τοῦ λόγου, οὔτε εκείνο, τόν όποίο δέν παρεδέχθηκαν, έλεγξαν μέ κάποια έπιστημονική άντίρρηση· άλλά άντι γιά λόγια πήραν πέτρες καί ένῶ βρίσκονταν άκόμη μακριά άπό τόν σταυρό, γύμναζαν τά φονικά τους χέρια γιά τή δολοφονία. Έκεϊνος όμως πού πάντοτε προέκρινε τήν μακροθυμία έμπρὸς στόν ύβριστή καί βλάσφημο λαό, άπέφυγε τήν όργή καί τήν όχλαγωγία τους· άπέδρασε, όχι όμως μέ τρόπο ταπεινό, άλλά θεϊκό· στάθηκε μεταξύ τους, τόσο κοντά ώστε νά τόν φθάνουν μέ τά χέρια τους, άλλά δέν τόν έβλεπαν, καί ένῶ άγγιζε τοὺς έξοργισμένους, δέν φαινόταν.

Είχαν μείνει τότε έμβρόντητοι, φονεύοντας μέ τήν προαίρεση, χωρίς όμως νά βρίσκουν τρόπο νά έκτονώσουν τήν όργή τους· όμοιοι μέ τοὺς άπειρους κυνηγούς, οί όποιοι, άν φοβίσουν καί διώξουν τόν κυνήγι παράκαιρα καί έτσι τόν έλάφι βρεῖ διέξοδο σέ κάποιο δάσος καί διαφύγει κρυφά, περιπλανιῶνται χωρίς λόγο στήν

κοιλάδα περιφέροντας τὰ δίκτυα ἄσκοπα, τραβώντας μαζί τους καὶ τὰ σκυλιὰ χωρίς ἀποτέλεσμα. Ἐγὼ δέ, ἂν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα εἶμαι ἀχρεῖος, δὲν λησμόνησα πὼς εἶμαι δοῦλος καὶ ὀφείλω νὰ ἐξεγερθῶ κατὰ τῶν ὑβριστῶν ὑποστηρίζοντας τὸν Δεσπότη μου.

Γι' αὐτὸ καὶ θὰ φωνάξω στοὺς Ἑβραίους σὰν νὰ εἶναι σήμερα παρόντες καὶ ἔχουν καταληφθεῖ ἀπὸ μανία: Λιθοβολεῖτε, ἀχάριστοι, τὸν Εὐεργέτη; Καὶ ποῖος σᾶς ξεδίψασε κάποτε ἀπὸ μιά πέτρα; Πετᾶτε πέτρες σ' αὐτὸν πού νομοθέτησε τὴ ζωὴ σας μὲ τὶς λίθινες πλάκες; Στὸ λίθο τὸν ἐκλεκτὸ καὶ πολύτιμο πού προφήτευσε ὁ Ἰσαΐας; Στὸ λίθο τὸν νοητὸ πού ἀποσχίσθηκε ἀπὸ τὸν ἀπότομο βράχο χωρίς ἀνθρώπινο χέρι, ὅπως ὁ θεσπέσιος Δανιὴλ σᾶς δίδαξε; Λιθοβολεῖτε τὸν «λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον», ὁ ὁποῖος συνένωσε τὴν Καινὴ καὶ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη; Καὶ ἂν ἐσεῖς δὲν πιστέψετε, «δυνατὸς ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ»· δηλαδὴ νὰ συνάξει στὸν Χριστὸ λαὸ περιούσιο, τοὺς ἀπερίτμητους ἔθνικούς.

Αὐτὴ τὴν ἐπαγγελίαν δέχθηκε καὶ ὁ Ἀβραάμ, ὅταν ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε ὅτι «εὐλόγηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη»· διότι βλέποντας ὁ Θεὸς μὲ τὴν ἀπόρρητη πρόγνωση του τὸ μέλλον, χάρισε στὸν ἀρχηγὸ τῆς πίστεως ὡς τέκνα ὅλους ἐκείνους πού ἐπρόκειτο στὸ μέλλον νὰ πιστέψουν. Ἐπειδὴ προέβλεπε τὴν ἐπανάσταση τῶν Ἑβραίων, ἀλλὰ καὶ τοὺς λίθους πού θὰ σήκωναν ἐναντίον του τὰ ψευδώνυμα τέκνα του, τὰ εἶχε συμπεριλάβει στοὺς ἀποκηρυγμένους. Καὶ ἐπειδὴ κηρύττοντάς τους τὴν ἀλήθεια, δὲν τοὺς ἔπειθε νὰ εὐσεβοῦν, ἐνῶ ἦταν παρῶν, κρύφθηκε καὶ ἐνῶ βρισκόταν μπροστὰ στὰ μάτια τους, ἐξαφανίσθηκε, ὥστε μὲ αὐτὴ τὴ θαυματουργία του νὰ τοὺς κάνει νὰ ἀποδεχθοῦν καὶ νὰ ὁμολογήσουν ὅτι, πράγματι, ἦταν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ παλαιότερος.

Ἔτσι παρελογίζονταν οἱ ἀνόητοι Ἑβραῖοι, καὶ ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρας μας σὰν σοφὸς καὶ ἐπιμελὴς γιατρός, ἀφοῦ τὸ πάθος δὲν ὑποχώρησε μὲ τὴν πρώτη ἐπέμβαση, μεταχειρίζεται ἄλλο τρόπο θεραπείας.

Θέλει νὰ θεραπεύσει αὐτοὺς πού ἦταν διανοητικὰ τυφλοὶ διὰ μέσου ἐνὸς σωματικὰ τυφλοῦ πού ἔτυχε νὰ βρίσκεται ἐκεῖ, ὁ ὁποῖος δὲν τυφλώθηκε ἀπὸ κάποια ἀρρώστεια, ἀλλὰ εἶχε ἔλθει ἔτσι στὴ ζωὴ, ἀπὸ λάθος τῆς φύσεως. Βλέποντας, λοιπόν, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο στάθηκε, ἔτοιμος νὰ τὸν θεραπεύσει μὲ τρόπο πού ξεπερνᾷ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ καὶ τέχνη. Ἐπειδὴ ἡ ἱατρικὴ καὶ ἡ θεραπευτικὴ τῆς ἀσχολεῖται μὲ τὰ νοσήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται, ὅταν ἤδη ἡ φύση ἔχει φέρει στὸ φῶς ἕναν ἄρτιο ὀργανισμό, καὶ μετὰ ἀπὸ κάποιο χρονικὸ διάστημα ἀρρωσταίνουν, δὲν ἀσχολεῖται ὅμως μὲ τὴν θεραπείαν μιᾶς σωματικῆς βλάβης ἢ ὁποῖα ἔχει γεννηθεῖ μαζί μὲ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ οὔτε ὅλα τὰ νοσήματα πού συμβαίνουν ἀργότερα μπορεῖ νὰ θεραπεύσει. Καὶ τὸ μαρτυροῦν αὐτὸ οἱ ἀκρωτηριασμένοι ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων κανεὶς γιατρός δὲν μπόρεσε νὰ ἀποκαταστήσει τὴ στέρηση τῶν μελῶν.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ οἱ μαθητές βλέποντας ἕναν ἄνθρωπο πού δὲν εἶχε δοκιμάσει τὴ μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες ἀπόλαυση τοῦ φωτός, καὶ συμπονώντας τον γιὰ τὸ πάθημα προσπαθοῦσαν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς κάκωσης· ρώτησαν λοιπόν τὸν

Κύριο με ἀπλότητα, γιὰ νὰ μάθουν ἐὰν ἀπὸ δικὴ του ἁμαρτία ἢ ἀπὸ εὐθύνη τῶν γονέων του ἦλθε ἔτσι στὴ ζωὴ.

Καὶ τὰ δύο ὅμως σκέλη τῆς ἐρώτησης ἔχουν κάτι τὸ ἐπιλήψιμο· διότι δὲν θὰ κατεκρινόταν ἐξαιτίας τῶν γονέων του, ἀφοῦ ὁ Θεὸς δὲν τιμωρεῖ ἄλλον ἀντ' ἄλλου· οὔτε βέβαια πλήρωνε γιὰ δικὰ του ἁμαρτήματα, ἀφοῦ γεννήθηκε ἔτσι τυφλός. Ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ἁμαρτάνει πρὶν ἀπὸ τὴ γέννηση. Ἡ ἐρώτηση λοιπὸν δὲν ἦταν τόσο ἐπιτυχής. Νὰ δοῦμε ὅμως πῶς ἀποκρίθηκε ἡ Ἀλήθεια, ὁ Κύριός μας, στὴν ἐρώτηση. Αὐτὸ τὸ πάθος, μαθηταί μου, λέγει, δὲν προῆλθε ἀπὸ ἁμαρτίες, ἀλλὰ ἀποτελεῖ πρόγευση μελλοντικῆς οἰκονομίας, ὥστε αὐτὸς ποὺ θεωρεῖται κοινὸς ἄνθρωπος νὰ ἐνεργήσῃ ὑπεράνθρωπα καὶ ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, μετὰ τὴν πρώτη δημιουργία νὰ βρεῖ ἀφορμὴ γιὰ νέα. Ἔτσι ἀπὸ τὸ μερικὸ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὸ γενικὸ καὶ ὁ σκληρὸς καὶ δύστροπος λαὸς νὰ πεισθεῖ νὰ τὸν προσκυνάει ἀντὶ νὰ τὸν πετροβολεῖ.

Ἄς φωτισθοῦν λοιπὸν μάτια ποὺ δὲν βλέπουν, γιὰ νὰ λάμψει στὶς ψυχὰς τῶν ἀσύνετων ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Ἄς γίνῃ αὐτὸ τὸ παράδοξο, νὰ πλασθοῦν μάτια, γιὰ νὰ μάθουν οἱ ἐπαναστάτες ὅτι ὁ λεγόμενος υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, ἐὰν πράγματι εἶχε πατέρα τὸν ξυλουργό, θὰ μπορούσε μὲν νὰ διορθώσῃ ἓνα σπασμένο σκαμνὶ ἢ νὰ κολλήσῃ τὰ ξύλα ποὺ ξεκόλλησαν ἢ νὰ στερεώσῃ κάποια σπασμένη δοκὸ. Δὲν θὰ μπορούσε ὅμως ἄλλος, ἐκτός ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ἔχει ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐξουσία πάνω στὴ φύση, νὰ φτιάξῃ ἓνα μέλος ἀνθρώπου καὶ μάλιστα τὸ ὁμορφότερο, τὰ μάτια, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴ φύση μὲ τὸν πιὸ προσεκτικὸ καὶ πολύπλοκο τρόπο.

Καὶ ἐὰν κάποιος θελήσῃ νὰ ἐρευνήσῃ μὲ προσοχὴ τὰ ἀνθρώπινα μέλη, ἰδιαίτερα σ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ σώματος θὰ διαπιστώσῃ τὴν παντοδύναμη καὶ πολυποίκιλη σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τίμησε τὴ μικρὴ περιοχὴ ποὺ καταλαμβάνει αὐτὸ τὸ μέλος, τόσο περίτεχνα. Διότι πέρα ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα, αὐτὸ τὸ μέλος τὸ διακρίνει μία ἰδιαίτερη χάρις· καὶ εἶναι ἀπαλώτατο καὶ ἄσαρκο, θὰ ἔλεγε κανεὶς, συνδυάζοντας τὸ τρυφερὸ μὲ τὸ στερεὸ καὶ τὸ μαλακὸ μὲ τὸ σκληρό. Εἶναι διανθισμένο καὶ μὲ διάφορα χρώματα· τὸ κέντρο του εἶναι ζωγραφισμένο μαῦρο· διασπᾷ ὅμως τὴν μονοχρωμία ἓνας συνδυασμὸς ἀπὸ ποικιλόχρωμους ὁμόκεντρους κύκλους ποὺ τὸ περιβάλλει· ὥστε τὸ κεντρικὸ τμῆμα ἔχει καὶ τὸ βαθύτερο χρῶμα, ἐνῶ ἡ περιφέρεια προχωρεῖ βαθμιαίως πρὸς μία ξανθότερη ἀπόχρωση. Αὐτοὺς τοὺς κύκλους τοὺς περιβάλλει ἓνας λευκὸς χιτῶνας γυαλιστερός καὶ λαμπερός, ποὺ ἔχει ὅμως καὶ κάτι γιὰ νὰ μειώνει τὴ λευκότητα, μοιάζει δὲ μὲ κρύσταλλο καθαρὸ. Τὸ κόκκινο βρίσκεται στὴν ἄκρη, ἐκεῖ ποὺ ἀναβλύζει τὸ δάκρυ, ὥστε νὰ δίνει χάρις στὸ λευκὸ καὶ στὸ μαῦρο.

Ἐπίσης, εἶναι ἐσωτερικά, τόσο λεῖος καὶ διαφανὴς καὶ ὁμοιογενὴς ὡς πρὸς τὴν πυκνότητα, ὥστε νὰ δημιουργεῖ εἰδῶλα τῶν μορφῶν ποὺ βρίσκονται ἐμπρὸς του καὶ νὰ ἀποτυπώνει σὰν ἀκριβὴς καθρέπτης τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν συνομιλητῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κεντρικὸς κύκλος ὀνομάζεται κόρη, ἀφοῦ στὸ μάτι ποὺ βλέπει τὸν ἀπέναντί του σχηματίζεται ἀνθρώπινη μορφή. Ὅπως δὲν εἶναι δυνατόν σ' αὐτὸν ποὺ βλέπει σὲ καθρέπτη νὰ μὴν δεῖ μέσα στὸ ὑλικὸ τὰ δικὰ του χαρακτηριστικὰ, ἔτσι καὶ σ' ἐκεῖνον ποὺ βλέπει κατὰ πρόσωπο ἓναν ἄνθρωπο εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ

σχηματίσει στο μάτι τή μορφή του. Οἱ ἄνθρωποι λοιπόν καθὼς βλέπονται μεταξύ τους γίνονται ὁ ἓνας καθρέπτης τοῦ ἄλλου.

Ἀξιοθαύμαστο κτίσμα λοιπόν τό μάτι. Αὐτό μοῦ ἀποκαλύπτει τὸν Θεό, ἐξετάζοντας μὲ ἀκρίβεια ὅλη τὴν κτίση καταδείχνοντας ἀπὸ τὰ ἔργα τὸν τεχνίτη. Αὐτὸ ἀπὸ τὰ ὁρατὰ ἐξηγεῖ τὰ ἀόρατα. Μὲ αὐτὸ γνώρισα τὸν ἥλιο καὶ ἔμαθα τὴ διακόσμηση τοῦ οὐρανοῦ, ζωγράφησα τὴν ὁμορφιὰ τῶν ἀστεριῶν, τὴν ὑπόσταση τῆς γῆς, τὴ φύση τῆς θάλασσας, τῶν σπόρων τὴ διαφορὰ, τῶν φυτῶν τὴν ποικιλία καὶ τῶν χρωμάτων τὴ διαφορετικὴ χροιά· τοῦ σκοτίους τὴν κατήφεια καὶ τοῦ φωτὸς τὴ λαμπρότητα, καὶ ὅλα γενικὰ ὅσα ὁ Θεὸς ἔκτισε ἐπαινώντας τα ὡς «καλὰ λίαν». Ὡστε, ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν τὰ μάτια, ἡ κτίση θὰ γήρασκε, χωρὶς νὰ τὴν ἔχει δεῖ κανεὶς, ἀφοῦ κανεὶς δὲν θὰ ἔβλεπε καὶ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ ὑπάρχει μέσα της.

Ἐξ αἰτίας λοιπόν αὐτῆς τῆς θαυμαστῆς λειτουργίας τῆς ὁράσεως κτίστηκαν καὶ τώρα ἐξ ἀρχῆς μάτια, ὥστε νὰ ἀπομακρύνουμε ἐμεῖς τὶς μικροπρεπεῖς σκέψεις μας, σχετικὰ μὲ τὴ Θεανθρώπινη ὑπόσταση τοῦ Κυρίου, ἀποβάλλοντας ἀπὸ τὴν ψυχὴ, μὲ τὴ μεγαλειώδη αὐτὴ ἐνέργεια, κάθε ταπεινὴ καὶ γήινη ἀντίληψη γιὰ Ἐκεῖνον. Γιὰ νὰ μάθουμε, ἐπίσης, ὅτι τὸ μακάριο φῶς καὶ κάλλος τῆς Θεότητος τὸ δέχθηκε ἓνα πῆλινο σκεῦος, διακονώντας ὅπως ὁ λύχνος διακονεῖ τὸ φῶς.

Πραγματοποιεῖ δὲ ὁ Κύριος μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὴ θεραπεία καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ λόγο μόνο γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ, αὐτὸς ποὺ μὲ πρόσταγμα μόνον δημιουργήσῃ ὅλο τὸν κόσμον καὶ μὲ δύο μικρὲς λέξεις θεράπευσεν τὸν παράλυτον. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ στόμα καὶ μὲ τὰ χέρια καὶ μὲ πολλὴ φροντίδα θεραπεύει τὴν τυφλότητα, ὥστε ἀπὸ τὶς ἐνέργειές του νὰ προξενήσῃ στοὺς ἄπιστους τὴ βεβαία πίστη. Ἐφτυσε στὸ ἔδαφος καὶ ἔφτιαξε λάσπη, χρησιμοποιώντας καὶ τὴ γῆ γιὰ τὴ θεραπεία, ὥστε νὰ δείξῃ πῶς μὲ ἐκεῖνο τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχε πλασθεῖ ἀρχικὰ ὁλόκληρο τὸ σῶμα δημιουργεῖται τώρα καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ποὺ λείπει. Τὸ ἀναμιγνύει δὲ μὲ σάλιο καὶ κολλᾷ ἔτσι τοὺς διάχυτους κόκκους, ὥστε νὰ ἔχουν συνοχή, γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ φανερὰ ὅτι μὲ τὴ δύναμη τοῦ στόματός του ὁ Θεός-Λόγος κατῴρθωσε τὰ πάντα. Ἐπειδὴ «τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πάσα ἡ δύναμις αὐτῶν».

Ἀλλὰ καὶ γιὰ ἓναν ἄλλο λόγο θεραπεύει μὲ φτύμα: γιὰ νὰ συνεφέρει σέ κατάνυξη καὶ φόβον αὐτοὺς ποὺ λίγο ἀργότερα πρόκειται νὰ τὸν βρίζουν φτύνοντάς τον. Καὶ ὅμως δὲν μείωσε τὸ θράσος τῶν μαινομένων, ἀλλὰ ὑπέμεινε ἐμπτυσμοὺς πολλοὺς ἐκεῖνος ποὺ τὰ κατῴρθωσε ὅλα αὐτὰ μὲ τὸ φτύμα. Μὲ τὴν πρώτη αὐτὴ λοιπόν ἐνέργεια φανερώνει τὴ δημιουργικὴ του δύναμη. Καὶ προστάζοντας τὸν τυφλὸ νὰ πλυθεῖ στοῦ Σιλωὰμ τὴν κολυμβήθρα μᾶς ὑποδεικνύει τὴ σωτηρία διὰ τοῦ ὕδατος, τὴν ὁποία χάρισε ὁ ἀπεσταλμένος (Σιλωὰμ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος). Διότι τότε μόνο βλέπουμε ἀληθινὰ, ὅταν βγοῦμε ἀπὸ τὸ ἁγιασμένο νερό τοῦ βαπτίσματος. Τότε μᾶς λαμπρύνει τὸ φῶς τῆς χάριτος, ὅταν ἡ δύναμη αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου ἀποπλύνει τὴν ἀκαθαρσία καὶ τὶς κηλίδες τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὅλοι ὅσοι μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Σιλωὰμ βαπτίζομαστε, βλέπουμε τὸ πνευματικὸ φῶς «τὸ φωτίζουν πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Ὡ τοῦ θαύματος καὶ τῆς μεγάλης εὐεργεσίας! Ἐφυγε ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα ὁ πρὸ

ολίγου τυφλός, στολισμένος στο πρόσωπο με την προσθήκη τῶν ματιῶν, βλέποντας καθαρά ττόν ἥλιο. Μὲ ἔκπληξη εἶδαν οἱ γείτονες καὶ οἱ γνωστοὶ τὸ γεγονός. Θορυβήθηκαν ἀπὸ τὸν πρωτοφανῆ τρόπο τῆς θεραπείας. Περιφερόταν στὴν πόλη ὁ ἄνθρωπος βλέποντας, γιὰ νὰ βλέπεται ἀπὸ ὅλους τὸ πρωτάκουστο καὶ παράδοξο ἔργο Ἐκείνου ποὺ γεννήθηκε στὴ Βηθλεέμ, τοῦ μικροῦ βρέφους τὸ ὁποῖο στὴ φάτνη τυλίχθηκε μὲ σπάργανα. Ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι ποὺ ἔκαναν τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀπιστοῦν στὴν Θεότητα.

Ὡ, σεῖς, λοιπόν, ἀνόητοι καὶ παχυκάρδιοι, βάλετε στὸ νοῦ σας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῶν αἰώνων. Ἀρχίστε ἀπ’ τὸν Ἀδὰμ καὶ ἐρευνῆστε ὅλους τοὺς μεταγενεστέρους. Βρίσκετε νὰ ἔγινε σὲ κάποιον ἄλλο αὐτὸ πού συνέβηκε τώρα; Ὑπάρχει στὸν κόσμον παράδειγμα παρόμοιας θεραπείας; Ἀλλὰ σεῖς ἐπιμένετε νὰ διασύρετε τὸν Κύριό μου καὶ τὸν ἀποκαλεῖτε τέκνο τοῦ ξυλουργοῦ –«οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;»- τοῦ ὁποίου γνωρίζετε τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὴν κατοικία. Ἀπαριθμῆστε ὅλα τὰ ταπεινά, φιλονικῆστε, ὑποτιμῆστε τον, ὅσο θέλετε. Ἄν ὅμως τίποτε παρόμοιο δὲν ἔγινε ποτὲ ἀπὸ ἄνθρωπο, οὔτε ὁ κόσμος γνώρισε ἄλλο περιστατικό, τότε ἀνοίξτε τὰ μάτια σας καὶ ἀντικρύστε τὴν ἀλήθεια, κατακρίνοντας τὴν ἄγνοιά σας. Νιφθῆτε καὶ σεῖς στὸν Σιλωὰμ γιὰ νὰ μὴν πεθάνετε τυφλοί.

Ἀλλὰ ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται, καθόλου δὲν συνῆλθαν. Οὔτε μὲ τὰ λόγια θέλησαν νὰ μάθουν, οὔτε ἡ πράξη τοὺς δίδαξε, οὔτε τὰ θαύματα τοὺς προξένησαν σεβασμό. Ἀντίθετα, ἀπὸ τὴν ὑπερήφανη ἀχαριστία τους ἐπιχειροῦσαν μὲ μύριους τρόπους ὅλα νὰ τὰ ἐξαφανίσουν καὶ νὰ τὰ διασύρουν. Ἀλλὰ ἡ κακουργία ἀντιστρεφόταν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τους. Διότι ὅσο ἀπιστοῦσαν καὶ μὲ τίς ἐρωτήσεις τους προσπαθοῦσαν νὰ ἀνατρέψουν τὰ γεγονότα, τόσο περισσότερο ἐπιβεβαιωνόταν ἡ ἀλήθεια. Ἐπαθαν ὅ,τι καὶ τὰ θηρία ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πληγώθηκαν ἀπὸ κάποιον, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχει εἰσχωρήσει βαθειὰ στὰ σπλάγχχνα τους τὸ μαχαίρι, ὁρμοῦν ἐξαγριωμένα στὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, ἀποτελειώνοντας μόνον τοὺς τὴν σφαγὴ.

Τὴν ἐριστικότητα τους τὴν ἔδειξαν ἀρχικὰ ψάχνοντας νὰ ἐπιβεβαιώσουν κατὰ πόσον τοὺς παρουσιάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ τυφλὸς ἢ ἄλλος ἀντὶ γιὰ ἐκεῖνον. Γι’ αὐτὸ σαφῶς τοὺς διεβεβαίωνε ὁ ἄνθρωπος ἐξηγώντας τους καὶ τὴ διαδικασία τῆς θεραπείας, ὅτι δηλαδὴ, τὸ φάρμακο τῆς τυφλώσεως ἦταν ὁ πηλός, μὲ τὸν ὁποῖο τὸν ἔχρισε ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅτι, ὅταν ἐξέπλυνε τὸν πηλὸ στὴν κολυμβήθρα, βρῆκε τὸ φῶς του. Αὐτὰ περιεργάζονταν οἱ γείτονες καὶ τὰ ἔμαθαν, τὰ ἀναζητοῦσαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν πείθονταν.

Δεύτερο τέχνασμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀποπειράθηκαν νὰ διαστρεβλώσουν τὸ γεγονός ἦταν ἡ προσπάθειά τους νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν ἦταν ὁ Χριστὸς ἐκεῖνος ποὺ τὸν θεράπευσε. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀνεκήρυττε τὸν Σωτῆρα καὶ μὲ τὴν ὁμολογία τοῦ κηρύγματος ἀνταπέδιδε τὴ χάρη διαφημίζοντας τὸν εὐεργέτη, ἐκεῖνοι τοῦ ἔκλειναν τὸ στόμα καὶ μὲ τὸ μυαλὸ ζαλισμένο, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τί νὰ κάνουν, ἐπανερχονται πάλι στὴν ἴδια συζήτηση. Περιεργάζονται ἐὰν ἦταν τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἀναζητοῦν τοὺς γονεῖς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξετάζουν καθετὶ μὲ ἀκρίβεια, ὅχι γιὰ νὰ βεβαιώσουν τὸ γεγονός, ἀλλὰ γιὰ νὰ βροῦν κάποια ἀφορμὴ νὰ διαψεύσουν τὸ θαῦμα· καὶ ἔτσι, κατασκευάζοντας κάποια ψεύτικη σκευωρία νὰ

ἀνατρέψουν τὴν ὀρμητικότητα τοῦ πλήθους ποὺ πίστευσε.

Τί ὑπερβολὴ κακίας! Νὰ πολεμοῦν τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ διασύρουν, ἀντὶ νὰ προσκυνοῦν τὸν εὐεργέτη· ἀντὶ νὰ θαυμάζουν τὴν δύναμί του, προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν σὰν ἀσήμαντα τὰ γεγονότα. Πεισθῆτε καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς, Φαρισαῖοι, γιὰ τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε τυφλός. Τρέξτε πάλι στὸν τυφλὸ καὶ δεύτερη καὶ τρίτη φορά, γιὰ νὰ σᾶς ἀποκαλύψει ἐκεῖνος τὴν κακία καὶ τὴν ἐπιβουλὴ ποὺ κρύβουν αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα.

Ἀλλὰ σεῖς ὅταν δοκιμάσετε τὴν πρώτη ἀπογοήτευσί, προχωρεῖτε στὴ δεύτερη· ὅταν δοκιμάσετε τὴν δεύτερη, στὴν τρίτη, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀκολουθεῖτε τὴν πορεία τῆς κακούργου ἀλεποῦς. Εἴστε ἀπὸ παντοῦ περικυκλωμένοι μὲ τὰ δίκτυα τῆς ἀληθείας. Ἀδυνατεῖτε νὰ ἀρνηθῆτε τὸ θαῦμα, δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἀμελεῖτε μὲ κάθε τρόπο νὰ περιπλέκετε τὸ πράγμα, ὑφαίνοντας ἱστὸ ἀράχνης μὲ ὅλη σας τὴν τέχνη· ἀνίσχυρη ὅμως καὶ ἀνώφελη εἶναι ἡ ἐπιβουλὴ σας. Προγονικὴ ἡ ἀρρώστια σας. Ἀπίστων πατέρων ὅμοια τέκνα.

Ἔτσι ἀντιμετώπιζαν κι ἐκεῖνοι τὰ θαύματα τῆς Αἰγύπτου. Σώζονταν ἀπὸ πολέμους παράδοξα καὶ ἀνέλπιστα καὶ ἀπιστοῦσαν σ' αὐτὸν ποὺ χάριζε τὴν σωτηρίαν. Τρέφονταν μὲ ὑπερφυσικὲς τροφές καὶ ἦσαν πιὸ ἀχάριστοι κι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ λιμοκτονοῦν. Ὑποδέχονταν τὸ μάννα ποὺ τοὺς ἀποστελλόταν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ποθοῦσαν τὴν δυσωδίαν τῶν σκόρδων καὶ τῶν κρεμμυδιῶν τῆς Αἰγύπτου. Μὲ στήλη νεφέλης σκεπάζονταν τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὸ κάψιμο τοῦ ἡλίου καὶ μὲ στήλη φωτεινὴ φωτίζονταν τὴ νύκτα, ἀπολαμβάνοντας ἄλλο, νέο φωστήρα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σελήνη. Καὶ σὰν νὰ μὴν εἶχαν εὐεργετηθεῖ μὲ καμμιὰ θεϊκὴ ἐνέργεια, ὅταν ὁ Μωϋσῆς εἶχε ἀνεβεῖ στὸ ὄρος γιὰ νὰ τοῦ δοθεῖ ὁ νόμος καὶ καθυστεροῦσε νὰ ἐπιστρέψει, αὐτοὶ ζητοῦσαν καὶ εὑρίσκαν νέους καὶ ἀνύπαρκτους θεούς.

Εἴστε ὅντως κληρονόμοι τῆς ἀχαριστίας τους· καὶ τὸν νόμο δὲν ἀγαπήσατε, καὶ τὴν χάρη μισεῖτε. Σᾶς χρειάζεται ράβδος, φτιαγμένη ὅχι ἀπὸ καρυδιά, γιὰ ἐπιστάσια, ἀλλὰ ἀπὸ σίδηρο. Βλέπετε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἂν καὶ τὸν εἶδε τὸ φῶς, αὐτὸς βρίσκεται στὸ σκοτάδι μέχρι τέτοια ἡλικία. Δὲν ξέρεи τί εἶναι ἡ δημιουργία καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ ξένα μάτια. Κάθε μέρα κάθεσαι μπροστά στὸ ναὸ φανερώνοντας τὴν συμφορὰ του, γιὰ νὰ προσελκύσει πολλοὺς σὲ ἐλεημοσύνη καὶ ἔχει ὅλη τὴν πόλιν μάρτυρα τοῦ πάθους του. Σὲ μιά στιγμή τὸν βλέπετε νὰ θεραπεύεται καὶ νὰ βρίσκει τὸ φῶς του, ὅχι μὲ συνδυασμὸ διαφόρων φαρμάκων, οὔτε μὲ χρῆση χειρουργικῶν ἐργαλείων, ἀλλὰ μόνο μὲ λάσπη κι αὐτὴ ἀπὸ φύμα. Καὶ πῶς δὲν θαμπωνόσαστε, δὲν ἐκφράζετε τὴν ἐκπλήξή σας, δὲν πέφτετε στὴ γῆ νὰ προσκυνήσετε, ἀπὸ σεβασμὸ στὴ θεϊκὴ ἐνέργεια, αὐτὸν ποὺ ἀπὸ τὴ γῆ ἐπλασε τὰ μάτια;

Ἀντίθετα, σεῖς κινδυνεύετε νὰ διαρραγῆτε ἀπὸ τὸν φθόνον καὶ ζηλεύετε τὸν Θεὸ σὰν ἀντίζηλον, σὰν νὰ εἴσατε σεῖς δημιουργοὶ τοῦ Δημιουργοῦ· ζηλεύετε σὰν κοινὸ ἄνθρωπο τὸν Θεάνθρωπο. Διαβάζετε τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσα γράφθηκαν ἐκεῖ γιὰ νὰ οἰκονομήσουν τὸ λαόν, καὶ ὅσα διδάσκουν γιὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν ἱστορίαν τους καὶ παραδέχεσθε ὅσα γράφουν γιὰ τὸν καθένα. Ὅτι, γιὰ παράδειγμα, τὸν Μωϋσῆ λίγον ἔλειψε νὰ τὸν ἐκλάβουν ὡς Θεὸ καὶ τὸν Ἐλισσαῖον

ὑπερεθαύμαζαν, καθώς καὶ τὸ δάσκαλό του τὸν Ἠλία πολὺ τὸν ἐξυμνοῦσαν· τιμᾶτε ὡς ἀγγέλους ὅλους τοὺς ἁγίους κάθε γενεᾶς, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καὶ πραγματοποιοῖσαν τὰ μεγάλα καὶ πασίγνωστα θαύματα. Σὲ τίποτε δὲν ἀμφισβητεῖτε τοὺς ἀρχαίους, οὔτε ἀπιστεῖτε στὶς διηγήσεις τῶν πατέρων σας, μολονότι οἱ ἄνθρωποι ἐκ φύσεως δίδουν λιγότερη πίστη στὴν ἀκοή.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ συνέβηκε στὶς ἡμέρες σας μὲ τὰ μάτια ἐκείνου καὶ τὸ εἶδατε μὲ τὰ δικά σας μάτια, καὶ μπορεῖτε μὲ τὰ δάκτυλα νὰ τὸ ψηλαφήσετε καὶ νὰ ἀκούσετε μὲ ἀκρίβεια τὴν ἐξιστόρησή του, αὐτὸ μὲ τόση ἀπιστία καὶ ἀχαριστία κακότροπα τὸ ἐπιβουλεύεσθε, καταπατώντας τὶς προφητεῖες καὶ προσπαθώντας νὰ διαψεύσετε τὴν ἐκπλήρωσή τους. Ἀφοῦ ὅσα βλέπουμε τώρα νὰ πραγματοποιιοῦνται, εἶχε προφθάσει ὁ Ἡσαΐας νὰ μᾶς τὰ διδάξει λέγοντας: «Ἴδου ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων» (τότε θὰ πηδᾷ σάν ἐλάφι ὁ κουτσὸς καὶ θὰ γίνει τρανὴ ἡ γλῶσσα τῶν κωφαλάλων).

Αὐτὰ δὲν εἶναι λόγια τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννη οὔτε κάποιου ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ ὑποπτεύεσθε, ὥστε νὰ ἀπιστήσετε στὴν ἀλήθεια ὑποθέτοντας ὅτι χαρίζονται στὸν Κύριο καὶ κάνουν διαφήμιση. Εἶναι λόγια τῆς δικῆς σας προφητείας –ἐὰν βέβαια ἀναγνωρίζετε τοὺς Προφῆτες σας– καὶ μάλιστα τὸν μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς Προφῆτες καὶ διδασκάλους τοῦ Νόμου.

«Τῷ δὲ Θεῷ δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ἀμήν.

Πηγή: imaik.gr